יקר מפז — מקץ

אז תבואנה שתי נשים לפני המלך ותעמודנה לפניו ותאמר האשה האחת בי אדוני. הוא הסיטרא דקדושה המתווכחת עם הס"א ותאמר הסיטרא דק' בי אדוני ר"ל בי האדנות של הקב"ה אני והאשה הזאת יושבת בבית אחד ר"ל כמו שכתבו מולדת בית נקרא תורה ומצות האנשים היושבים תמיד בפנימיות ועובדים את ה' ומולדת חוץ המה היפוך של אנשים האלו. וזה בבית אחד שגם הס"א נברא כדי שלא נשמע אליו רק כדי לשברה ולעבוד ה' בזה. וימת בן האשה הזאת לילה אשר (שוכבת) [שכבה] עליו ר"ל שטועת הסיטרא דק' שהס"א מסית את האנשים לחטוא. אשר (שוכבת) [שכבה] עליו ר"ל אלו החוטאים ביותר היצה"ר שוכב עליהם ח"ו ומדחיקן לחטוא ולילך אחר תענוגי עוה"ז ולא עוד אלא ותקח את בני מאצלי ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי ר"ל שהיא אומרת שתענוגי עוה"ז טובים הם וצריך לילך אחרי' ולא אחרי מעשה המצות כ"א היו יודעים עכ"פ שהם במדריגה זאת ולא זה הוא עיקר לילך לרדוף תמיד רק על המחיה והכלכלה היא מדה טובה אצלה אלא לא מבעיא שאין מחזיקין זאת למדה מגונה רק הם אומרים שנכון לעשות כזה ומביאין ראיה מגמ' גדול הנהנה מיגיע כפו יותר מי"ש וסוברים שזהו המצוה אבל להגות בתורה זהו כמו מת מפני שמחוסרים פרנסה ומצפין לשלחן אחרים וזה ותקח את בני מאצלי ותשכיבהו בחיקה כנ"ל בנה המת השכיבה בחיקה ר"ל כי אומרת שמדה שלה הוא חי ולתורה ותפלה שהוא באמת דבר חי אמרת להיפך. ואקום בבקר להניק את בני י"ל ע"ד שאמרו ג' משמורות הוי הלילה משמר א' חמור נוער רומז על כת א' שהם כמו חמור רובץ תחת משאו על טורח מחייתם. שני' כלבים צועקים רומז על כת ב' שצועקים על האנשים הכשרים ככלבים ואין חוששין על כבוד ה' וגם בעומדם להתפלל תפלתם אינו רק לצורך עצמו כדאיתא בזוהר כל טבין דעבדין לגרמי' עבדין. משמר שלישי תינוק יונק משדי אמו ואשה מספרת עם בעלה. רמז להאנשים צדיקים אשר תמיד הם מצטערים על גלות השכינה ומקטינים א"ע כתינוק כמאמר דהע"ה כגמול עלי אמו כתינוק הזה שאין לו שכל ואינו יכול לדבר שיתנו לו לאכול רק מצפה מתי תבוא אמו ותניקהו כך הצדיקים מקטינים א"ע לפני ה' ואומרים שאין להם שכל אלא מצפים מתי תבוא האם היא השכינ' הק' ותניק אותם בתורה ותפלה (ומספרים) [ומספרת] עם בעלה ר"ל שעומדים בחצות לילה ומספרים עם השי"ת ומתודים על עונותיהם מנעורם עד היום ובוכין על גלות השכינה ובפרט ביומי טבת ושבט שהוא עת לבכות על גלותה וזהו הפי' ואקום בבקר להניק את בני והנה מת ואתבונן אליו והנה לא היה זה בני אשר ילדתיו ר"ל שהס"א טימא אותו בהרהורין בישין. ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת ר"ל שס"א טוענת כנ"ל וסטרא דקדושה טוענת כי בנה החי הם מעשי המצות ודברי חברתה הוא מת כאשר באמת ויאמר המלך קחו לי חרב וגזרו את הילד ר"ל שהקב"ה אמר זה להכריע בין המתווכחין האלו. קחו לי חרב זה חרבו של מ"ה בשעה שאדם נפטר נראה מה הוא נוטל עמו זה הוא הדבר החי אם נוטל עמו מה מתענוגי עולם או תורתו

עומדת לו: ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על הילד תנו לה את הילד החי ר"ל אנשים הצדיקים מבקשים תמיד מאת ה' שיביא כל הטובות על עמו ישראל כדי שיחזרו כולם בתשובה: וזאת אמרה גם לי גם לך לא יהיה כי אנשי רשע מבקשים שיהיו כולם כמוהם: